

[Vagn Bro.]

i dette Obligationsforhold, som saa senere ved Afløsningen af Len og Stamhuse blev brugt som Betaling til Statskassen — forgæves har ventet paa en saadan Nedsættelse, og jeg kan ikke med min bedste Vilje se, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 skulde kunne ændre heri. Thi her er jo ikke Tale om noget Forhold, hvor Staten maatte laane Midler, men om det rent faktiske, at en Del Borgere her i Landet, i dette Tilfælde Landmænd, skal betale 5 pCt. af Obligationer, hvor det nu er Statens Mening, at vi skulde komme ned paa en lavere Rentesats ogsaa ved den øvrige Lovgivning, som foretages af Rigsdagen.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Under Forhandlingerne forleden Dag var der et æret Medlem, der spurgte, om der var Valg i Luften. Jeg afviste dette Spørgsmaal og sagde, at det kendte jeg ikke noget til, jeg gik ud fra, at ingen af de fire store Partier, som kunde være i Stand til at foranledige Valg, ønskede det, men jeg maa jo sige, at efter de Taler, der har lydt fra Venstres Side i Dag baade ved Behandlingen af den foregaaende Sag og ved Behandlingen af dette Lovforslag, er der unægtelig noget, der kan tyde paa, at man fra Venstre venter, at der snart skal komme et Valg, hvorfor det gælder om at ruste sig i Tide; thi ellers forstaaer jeg ikke den Tale, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har holdt vedrørende dette Lovforslag. Det var jo i Virkeligheden en Valgtale, holdt ud til Vælgerne, ud fra den Betragtning, at denne fæle Regering har gjort, hvad der overhovedet var muligt, for at ødelægge Renteforholdene her i dette Land, og vi brave Venstremænd, der hver eneste Dag uden for Tinget har gjort alt, hvad vi kunde, for at faa Renten nedsat, er blevet modarbejdet skammeligt af Regeringen. (*Kyed:* Det er der noget om). Det var jo det, der laa i det ærede Medlems Udtalelser, men det er der ikke noget om, som det ærede Medlem Hr. Kyed siger, det er ganske misvisende.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen talte om vore Udtalelser vedrørende Rentesænkningen og vort Arbejde i saa Henseende og sagde, at det, som Regeringen og Regeringspartierne har foretaget herinde, er at hemme Rentenedsættelsen. Det skulde det ærede Medlem jo saa motivere, og saa begyndte han med at sige, at vi havde lavet det store Udgiftsforbrug. Nu vil jeg gerne henstille til det ærede Medlem, naar han skal opgøre det store Udgifts-

forbrug, saa at gøre op, hvad det ærede Medlem ikke har villet være med til, hvad Venstre ikke har villet være med til. Det nytter nemlig ikke, at man siger: Det er Regeringspartierne, der alene har Ansvaret her; vi Venstremænd gaar ud i Landet og tager vor Andel af Æren for de enkelte Forslags Gennemførelse, men den Dag, der bliver Tale om, hvorledes Udgifterne skal fordeles, melder vi os fra, saa siger vi, at det er Regeringspartierne, der har Ansvaret. Vi har Ansvaret for mange Udgifter, det erkender jeg, vi løber ikke fra dette Ansvar. Vi har været med til at bevilge Beløb til Arbejders Iværksættelse i stor Udstrækning. Jeg spørger det ærede Medlem: Vilde Venstre ikke være med hertil? Har vi ikke mere end een Gang hørt Venstre tale om, at det, som vi har lavet, var ingenting ved Siden af det, Venstre lavede, dengang de havde Magten, nej, da lod de ganske anderledes Millionerne rulle for at iværksætte Arbejde? Men hvad er det saa for en Tale at komme med nu, at det er Regeringspartierne, der ved deres store Forbrug til Iværksættelse af Arbejder har bevirket, at Renten ikke kan komme ned? Eller Understøttelser! Har det ærede Medlem og hans Parti ikke været med til den Understøttelsespolitik, som er ført her, baade over for Arbejderne og over for andre Klasser, som er i Krise? Det ærede Medlem taler om den store Skatteudskrivning. Har det ærede Medlem og hans Parti ikke været med, da der var Tale om at udskrive 20 Mill. Kr. Ekstraskatter gennem Staten for at kunne nedsætte andre Skatter ude omkring i Kommunerne? Har Kommunerne saa til Gengæld nedsat disse Skatter og lettet Befolkningen derude? Ikke alle Steder. Nej, det nytter ikke at fremstille det, som om det er Regeringspartierne, der ved deres Politik har bevirket, at Renten ikke kan sættes ned.

Og saa Laanetransaktionerne! Det ærede Medlem vendte tilbage til det berømte københavnske Laan, som vi herinde ikke har noget Ansvar for. (*Knud Kristensen:* Jeg sagde berygtede). Naa, berygtede. Ja, det ærede Medlem burde tale med de Pengeinstitutter, som den Gang ikke mente at ville laane Penge ud til billigere Vilkaar, og ikke henvende sig til Rigsdagen. De to Regeringspartier har intet Ansvar for den Rente, Københavns Kommune blev tvunget til at udrede dengang.

Men naar det ærede Medlem taler om yderligere Rentenedsættelse, hvorfor vender han sig saa mod Regeringen, hvorfor vender han sig ikke mod Banker og Spare-